Dosarul nr. 2-18479/24
2-22121806-12-2-17082022-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

02 iulie 2026 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Vladimir Orghian

cu participarea reprezentantului reclamantei - avocata Palamari Aliona și a pârâtului Mazur Ion,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Legalbooking" SRL împotriva lui Mazur Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată, și-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 16 august 2022 la Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost înregistrată și repartizată prin PIGD la data de 17 august 2022 cererea de chemare în judecată depusă de „Legalbooking" SRL împotriva lui Mazur Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 30.09.2020 reclamantul SRL „Legalbooking" având calitatea de locator şi pârâtul Mazur Ion având calitatea de locatar, au încheiat contract de locațiune, conform căruia locatorul a transmis, iar locatarul a primit în folosință și posesie temporară automobilul de model *****, fapt confirmat prin actul de predare - primire din 30.09.2020.

Reclamantul indică că conform pct. 8.1.8 locatarul se obligă: „să restituie automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract, în aceiași stare în care i-a fost transmis, ținând cont de uzura normală a automobilului".

Susține reclamantul că contrar angajamentelor asumate prin contractul de locațiune sus numit, locatarul Mazur Ion a accidentat automobilul de model ***** în aceeaşi zi în care a fost încheiat contractul de locațiune, şi, urmare a acestui fapt automobilul a fost restituit locatorului. În momentul restituirii automobilului, locatarul Mazur Ion a refuzat semnarea procesului-verbal de restituire, astfel încât, a fost întocmit proces-verbal cu privire la constatarea faptelor privind refuzul locatarului de a semna din 30.09.2020.

Menționează că potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea faptelor privind refuzul locatarului de a semna, locatarul a restituit automobilul cu următoarele deteriorări: bară față accidentată, aripă față dreapta accidentată, lenta dreaptă față deteriorată vopseaua.

Mai indică despre faptul că conform raportului de evaluare a pagubei executat de către Exauto-Plus, prejudiciul material cauzat reclamantului de către pârât, constituie suma de 11

105,12 lei, fiind expediată telegramă în adresa acestuia pentru a participa la examinarea mijlocului de transport.

Tinînd cont de faptul că, locatarul Mazur Ion nu şi-a executat obligaţiunile asumate, la 29.04.2022, reprezentantul reclamantului a expediat în adresa pârâtului o notificare prin care i s-a comunicat date despre datoria acumulată, şi anume suma de 11 105,12 lei cu titlu de prejudiciu material, 1 376,93 lei cu titlu de dobânda de întârziere, suma de 300 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiză, modalitatea de aplanare a conflictului pe cale amiabilă, precum şi consecinţele legale ce vor surveni în caz de neonorare a obligaţiilor asumate.

Indică reclamantul că deşi a fost recepţionată notificarea dată de către Mazur Ion, ultimul nu a dat curs solicitărilor, pe cale amiabilă, motiv pentru care reclamantul înaintează prezenta acţiune pentru revindecarea drepturilor lezate.

Consideră reclamantul că, prin acţiunile sale ilegale, pârâtul încalcă normele de drept material care reglementează natura şi întinderea obligaţiilor ce le revin participanţilor unui raport juridic civil, stipulate în art. 1251, art. 858, art. 901, art. 992 CC, care reiterează că: „prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară, sau în folosinţă posesiune temporar, iar acesta se obligă să plătească chirie. Contractul reprezintă un acord de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturile juridice.

Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii, iar obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit. În cazul neexecutării obligaţiei, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel. Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă."

În opinia reclamantului, circumstanţele de fapt şi de drept enunţate denotă că, pârâtul Mazur Ion nu şi-a onorat obligaţiile contractuale. Respectiv potrivit pct. 8.1.8 din contract locatarul se obligă: „să restituie automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract, în aceiaşi stare în care i-a fost transmis, ţinând cont de uzura normală a automobilului".

Conchide reclamantul că are dreptul să se adreseze în instanţa de judecată pentru a încasa datoria pentru prejudiciu material care este în mărime de 11 105,12 lei, suma de 1 376,93 lei cu titlu de dobândă de întârziere, cheltuieli pentru expertiză în mărime de 300 lei şi cheltuielile de judecată.

În drept, reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 7 alin. (2), art. 15, art. 16, art. 19, art. 858, art. 901, art. 934, art. 942, art. 874, art. 947, art. 992, art. 1251, CC în redacţia nouă, art. 94, art. 174, art. 175, art. 166, art. 167, art. 20 Constituţia RM, art.6 CEDO.

Reclamantul solicită :

1. *Încasarea de la Mazur Ion în beneficiul SRL „Legalbooking" a sumei de 11 105,12 lei, cu titlu de prejudiciu material.*

2. Încasarea de la Mazur Ion în beneficiul SRL „Legalbooking" a sumei de 1 376,93 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

3. Încasarea de la Mazur Ion în beneficiul SRL „Legalbooking" a sumei de 300 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea evaluării prejudiciului material.

4. Încasarea de la Mazur Ion în beneficiul SRL „Legalbooking" a sumei de 383,46 lei cu titlu de taxă de stat.

5. Încasarea de la Mazur Ion în beneficiul SRL „Legalbooking" a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru serviciile juridice.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 august 2022 (jud. G. Bivol), a fost acceptată spre examinare cererea de chemare în judecată (f.d.46).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 decembrie 2022 (jud. G. Bivol), s-a dispus examinarea cauzei civile în ordine generală (f.d.54).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2023 (jud. G. Bivol), s-a dispus efectuarea unei expertize auto merceologice, fiind suspendat procesul până la prezentarea raportului de expertiză (f.d.64-67).

Cauza a fost restituită instanței din motivul neachitării serviciilor de expertiză.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 octombrie 2023 (jud. G. Bivol), s-a admis cererea suplimentară a pârâtului, fiind dispusă efectuarea unei expertize auto merceologice simple, cu suspendarea procesului până la prezentarea raportului de expertiză (f.d.84-87).

Cauza a fost restituită instanței din motivul neachitării serviciilor de expertiză.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 ianuarie 2024, s-a dispus redistribuirea automat-aleatorie a cauzei, în legătură cu suspendarea din funcție a judecătorului G. Bivol (f.d.91).

Conform fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 19 ianuarie 2024 cauza a fost repartizată judecătorului Maria Alexei (f.d.92).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2024 (jud. Maria Alexei), s-a dispus efectuarea unei expertize auto merceologice, fiind suspendat procesul până la prezentarea raportului de expertiză (f.d.128-131).

Cauza a fost restituită instanței din motivul neachitării serviciilor de expertiză.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 mai 2025 (jud. Maria Alexei), a fost reluată examinarea cauzei (f.d.142-143).

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 octombrie 2025, s-a dispus redistribuirea automat-aleatorie a cauzei, în legătură cu suspendarea din funcție a judecătorului Maria Alexei (f.d. 150-151).

Conform fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 27 octombrie 2025 cauza a fost repartizată judecătorului Olga Boțan (f.d. 152).

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SRL „Legalbooking”, avocata Palamari Aliona, s-a prezentat, a susținut cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia integral.

Pârâtul Mazur Ion, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, nu a recunoscut cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Legalbooking”, a solicitat respingerea acesteia integral.

Aprecierea instanței:

Audiind reprezentantul reclamantului și pârâtul, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea depusă de „Legalbooking” SRL împotriva lui Mazur Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține următoarele.

La data de 30.09.2020, reclamantul SRL „Legalbooking”, în calitate de locator, și pârâtul Mazur Ion, în calitate de locatar, au încheiat un contract de locațiune, în temeiul căruia locatorul a transmis, iar locatarul a primit în posesie și folosință temporară automobilul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, fapt confirmat prin actul de predare-primire din aceeași dată (f.d.7-9, 10).

După cum s-a constatat din explicațiile părților, în aceeași zi, respectiv la 30.09.2020, pârâtul Mazur Ion a accidentat automobilul de model *****, cu n/î *****, în urma căruia fapt mijlocul de transport a fost restituit locatorului.

La momentul restituirii automobilului, pârâtul Mazur Ion a refuzat să semneze procesul-verbal de restituire.

Drept urmare, la data de 30.09.2020 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la constatarea faptelor privind refuzul locatarului de a semna, prin care au fost consemnate deteriorările existente la automobil la momentul restituirii acestuia (f.d.15).

Potrivit procesului-verbal menționat, automobilul a fost restituit cu următoarele deteriorări: bara din față accidentată, aripa din față dreapta accidentată și deteriorarea vopselei pe janta dreaptă față (f.d.15).

Potrivit pct. 8.1.8 din contractul de locațiune din 30.09.2020, locatarul și-a asumat obligația să restituie automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract, în aceiași stare în care i-a fost transmis, ținând cont de uzura normală a automobilului.

În vederea stabilirii cuantumului prejudiciului material cauzat, la cererea reclamantului, a fost întocmit de către „Exauto-Plus" raportul de evaluare a pagubei, potrivit căruia valoarea prejudiciului material cauzat reclamantului de către pârât constituie suma de 11 105,12 lei (f.d.19-20, 21-26, 27-28, 29-32).

Totodată, pârâtului i-a fost expediată o telegramă prin care acesta a fost informat și invitat să participe la examinarea mijlocului de transport în vederea constatării și evaluării deteriorărilor (f.d.18).

Invocând faptul că prejudiciul cauzat nu a fost reparat benevol, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând încasarea de la pârât a prejudiciului material în cuantum de 11 105,12 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1 376,93 lei, a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei în mărime de 300 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Cu privire la cerința reclamantului „Legalbooking" SRL de încasare din contul lui Mazur Ion în beneficiul reclamantului a sumei de 11105,12 lei, cu titlu de prejudiciul material cauzat automobilului închiriat în baza contractului de locațiune din 30.09.2020, instanța o găsește întemeiată și pasibilă admiterii, din următoarele considerente.

Instanța reține că, raportul dintre reclamant pe de o parte și pârât, pe de altă parte, este guvernat de normele legale referitoare la executarea obligațiilor.

Prevederile art. 9 alin. (1) din Codul civil, statuează că drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) și (2) Cod Civil, (1) în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

În baza art.774 Cod Civil al RM, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art. 776 Cod Civil al RM obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) Cod Civil al RM, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În acord cu art. 888 alin. (1) Cod Civil, debitorul răspunde cu întregul său patrimoniu pentru obligațiile sale. Patrimoniul debitorului servește drept garanție comună a creditorilor săi.

Potrivit prevederilor art. 992 Cod Civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

În corespundere cu art. 1251 Cod Civil, prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Conform art. 1252 Cod Civil, contractul de locațiune a unui bun imobil trebuie să fie întocmit în scris.

Potrivit art. 1264 alin. (1) Cod Civil, locatarul este obligat: a) să folosească bunul potrivit destinației și în conformitate cu clauzele contractului; b) să păstreze și să asigure integritatea bunului; c) să acopere cheltuielile curente de folosire și întreținere în stare normală a bunului; d) să efectueze reparația curentă a bunului.

Articolul 1269 alin. (1) Cod Civil, prevede că, locatarul este ţinut să repare prejudiciul suferit de locator prin pierderile survenite la bunul închiriat dacă nu va demonstra că pierderile nu se datorează vinovăţiei sale sau a persoanelor cărora le-a permis folosinţa bunului sau accesul la el.

La rândul său, art. 1284 Cod Civil, prevede că, după încetarea raporturilor contractuale, locatarul este obligat să restituie bunul închiriat în starea în care i-a fost dat sau în starea prevăzută de contract. Prejudiciul cauzat prin înrăutăţirea stării bunului se repară de către locatar dacă nu dovedeşte lipsa vinovăţiei sale. Locatarul poartă răspundere în aceeaşi măsură pentru înrăutăţirea admisă de membrii familiei sale, de sublocatar sau de terţi, cărora le-a permis accesul la bunul închiriat. Locatarul răspunde pentru deteriorarea bunului în mărimea în care s-a micşorat valoarea lui dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Art.118 al. (1) Codul de procedură civilă prescrie, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În contextul împrejurărilor de fapt stabilite și potrivit prevederilor legale enunțate, prin prisma dispozițiilor generale cu privire la obligații, convenții și acte juridice, condițiile lor de valabilitate și de executare, instanța a constatat cu certitudine că, la data de 30 septembrie 2020, pârâtul Mazur Ion a luat în locațiune de la reclamantul SRL „Legalbooking” automobilul de model *****, cu n/î *****, pe care l-a restituit în aceeași zi, cu deteriorările consemnate în procesul-verbal cu privire la constatarea faptelor privind refuzul locatarului de a semna.

La caz, instanța reține că, faptul deteriorării automobilului nu a fost negat de către partea pârâtă în cadrul examinării cauzei, fiind contestat, în esență, cuantumul prejudiciului cauzat reclamantului.

Or, potrivit clauzelor contractuale asumate de pârât, acesta era obligat să restituie automobilul în aceeași stare în care i-a fost transmis, cu luarea în considerare a uzurii normale.

Din actele cauzei rezultă că automobilul a fost transmis pârâtului la data de 30.09.2020, iar în aceeași zi acesta a fost restituit cu deteriorări care, prin natura lor, nu pot fi calificate drept consecințe ale uzurii normale a bunului închiriat.

Instanța apreciază că, existența prejudiciului și legătura cauzală dintre acțiunile pârâtului și deteriorarea bunului închiriat rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză, inclusiv din actul de predare-primire, procesul-verbal cu privire la constatarea faptelor privind refuzul locatarului de a semna și raportul de evaluare a pagubei întocmit de „Exauto-Plus”.

Aceste probe se coroborează între ele și confirmă faptul că automobilul a fost transmis pârâtului în stare corespunzătoare, iar la restituire prezenta deteriorările indicate în procesul-verbal.

Totodată, instanța reține că, pârâtului i-a fost expediată telegrama prin care acesta a fost informat despre examinarea mijlocului de transport și invitat să participe la constatarea și evaluarea deteriorărilor.

Prin urmare, reclamantul a întreprins măsurile necesare pentru a-i oferi pârâtului posibilitatea de a participa la stabilirea întinderii prejudiciului. Or, pârâtul nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente prin care să combată concluziile raportului de evaluare sau să demonstreze că deteriorările constatate au survenit din alte cauze decât cele imputabile acestuia.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului, instanța reține că, potrivit raportului de evaluare a pagubei întocmit de „Exauto-Plus”, costul prejudiciului material cauzat automobilului constituie 11 105,12 lei.

Raportul menționat a fost întocmit în vederea determinării valorii prejudiciului produs, iar pârâtul nu a prezentat un alt raport de evaluare, o contraexpertiză sau alte probe obiective care să pună la îndoială cuantumul stabilit.

În aceste condiții, instanța constată că pârâtul, în calitate de locatar, nu și-a executat în mod corespunzător obligația contractuală de a păstra integritatea bunului și de a-l restitui în starea în care acesta i-a fost transmis, încălcând astfel obligațiile prevăzute de contract și de dispozițiile art. 1264, art. 1269 și art. 1284 Cod civil.

Prin urmare, având în vedere că pârâtul nu a demonstrat lipsa vinovăției sale în producerea deteriorărilor, iar reclamantul a probat atât existența prejudiciului, cât și întinderea acestuia, instanța ajunge la concluzia că sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii pârâtului pentru prejudiciul cauzat bunului închiriat.

În temeiul celor constatate, instanța consideră întemeiată cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului material și urmează să dispună încasarea de la Mazur Ion în beneficiul SRL „Legalbooking” a sumei de 11 105,12 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin deteriorarea automobilului de model *****, cu n/î *****.

În partea ce ține de dezacordul pârâtului cu cuantumul prejudiciului solicitat de reclamant, instanța reține următoarele.

În cadrul ședinței de judecată din 04 iulie 2023, pârâtul Mazur Ion a înaintat un demers privind dispunerea unei expertize judiciare auto-merceologice. Prin demersul formulat, acesta a solicitat efectuarea expertizei de către Centrul Național de Expertize Judiciare, cu sediul în mun. Chișinău, str. Maria Cebotari 2, menționând că garantează achitarea serviciilor de expertiză judiciară și solicitând expertului să stabilească costul reparației automobilului *****, cu n/î *****, anul producerii 2011, în urma accidentului rutier din 30 septembrie 2020.

Prin încheierea nr. 2-1879/22 din 04 iulie 2023, emisă de judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Garri Bivol, demersul pârâtului a fost admis, cheltuielile pentru efectuarea

expertizei fiind puse în sarcina lui Mazur Ion, procesul fiind suspendat și dispunându-se efectuarea expertizei de către Centrul Național de Expertize Judiciare (f.d. 64-67).

La 25 iulie 2023, Mazur Ion a înaintat instanței o cerere adresată directorului CNEJ, prin care a solicitat modificarea costului expertizei auto-merceologice de la 4 200 lei la 1 400 lei, precum și o cerere adresată judecătorului Garri Bivol, privind emiterea unei încheieri suplimentare la cea din 04 iulie 2023, prin care noțiunea de „expertiză auto-merceologică" să fie înlocuită cu cea de „expertiză merceologică simplă" (f.d. 70-71).

Ulterior, la 19 iulie 2023, Centrul Național de Expertize Judiciare a informat instanța că lui Mazur Ion i s-a solicitat achitarea serviciilor de expertiză în termen de 22 de zile lucrătoare (f.d. 75).

La 27 iulie 2023, judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Garri Bivol, a solicitat CNEJ restituirea dosarului nr. 2-18479/22, în vederea reluării procesului și emiterii unei încheieri suplimentare.

Prin scrisoarea nr. 1183 din 03 august 2023, Centrul Național de Expertize Judiciare a restituit instanței, fără executare, încheierea din 04 iulie 2023 și materialele dosarului civil nr. 2-18479/22 (f.d. 77).

Drept urmare, prin încheierea nr. 2-18479/22 din 24 octombrie 2023, emisă de judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă cererea pârâtului privind efectuarea expertizei, s-a dispus efectuarea de către CNEJ a expertizei auto-merceologice simple, cheltuielile fiind puse în sarcina lui Mazur Ion, iar procesul a fost suspendat (f.d. 84-87).

Prin scrisoarea nr. 025 din 05 ianuarie 2024, Centrul Național de Expertize Judiciare a restituit instanței, fără executare, încheierea privind dispunerea expertizei din 24 octombrie 2023 și materialele dosarului civil nr. 2-18479/22, motivând că până la data de 29 decembrie 2023 nu fusese achitată taxa pentru serviciile de expertiză, iar automobilul de model *****, cu n/î *****, nu fusese prezentat expertului (f.d. 90).

A se menționa că în cadrul ședinței de judecată din 27 noiembrie 2024, pârâtul Mazur Ion a insistat din nou asupra efectuării expertizei judiciare, astfel cum o solicitase anterior, declarând că este dispus să suporte cheltuielile necesare.

Drept urmare, prin încheierea nr. 2-18479/22 din 27 noiembrie 2024, emisă de judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă cererea pârâtului privind efectuarea expertizei, s-a dispus efectuarea de către CNEJ a expertizei auto-merceologice simple, cheltuielile fiind puse în sarcina lui Mazur Ion, iar procesul a fost suspendat (f.d. 128-131).

La 04 aprilie 2025, în adresa secretariatului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a parvenit cauza civilă, înregistrată sub nr. 04-1-1.3-14504, însoțită de scrisoarea CNEJ nr. 528 din 03 aprilie 2025, prin care s-a comunicat imposibilitatea efectuării expertizei auto-merceologice în temeiul art. 53 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar (f.d. 138).

Prin încheierea nr. 2-18479/22 din 07 mai 2025, instanța a dispus reluarea procesului (f.d. 142-143).

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 22 aprilie 2026, pârâtul Mazur Ion a insistat asupra interpelării repetate a CNEJ în vederea stabilirii modalității de efectuare a expertizei, însă prin încheiere protocolară acest demers a fost respins.

În cadrul ședinței de judecată din 02 iulie 2026, pârâtul a insistat din nou asupra dispunerii efectuării expertizei, invocând că va suporta cheltuielile necesare.

Conform scrisorii de însoțire a expertului judiciar al Centrului Național de Expertize Judiciare, Adrian Cechin, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare au fost puse în

sarcina lui Ion Mazur. Totodată, prin scrisoarea de informare nr. 93 din 02 ianuarie 2025, acestuia i s-a solicitat achitarea serviciilor de expertiză. Cu toate acestea, serviciile nu au fost achitate, astfel încât, în conformitate cu art. 53 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016, obiectivul expertizei auto-merceologice nu a putut fi executat, iar expertul nu a putut formula concluzii asupra obiectivului stabilit (f.d. 138).

Din actele cauzei rezultă, așadar, că la solicitarea pârâtului instanța a dispus de trei ori efectuarea expertizei judiciare. Cu toate acestea, expertiza nu a fost efectuată, întrucât pârâtul nu și-a executat obligația de a achita serviciile de expertiză. Prin urmare, neefectuarea expertizei nu poate fi imputată reclamantului sau instanței, pârâtului fiindu-i oferite în mod repetat toate posibilitățile procesuale pentru verificarea cuantumului prejudiciului.

Potrivit art. 124 alin. (1) Cod de procedură civilă, partea care solicită efectuarea expertizei judiciare este obligată să achite plata pentru serviciile de efectuare a expertizei judiciare în condițiile legii.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, neplata de către solicitantul expertizei judiciare a sumei pentru efectuarea acesteia atrage decăderea din dreptul de a solicita repetat efectuarea expertizei judiciare.

În aceste circumstanțe, instanța a considerat necesar a aplica prevederile art. 124 din Codul de procedură civilă, care reglementează decăderea din dreptul de a cere efectuarea expertizei judiciare.

Prin urmare, deși pârâtul contestă cuantumul prejudiciului, instanța constată că acesta a avut posibilitatea reală și repetată de a verifica cuantumul pretins prin intermediul unei expertize judiciare, însă nu a asigurat efectuarea acesteia, nefiind achitate serviciile de expertiză, deși cheltuielile au fost puse în sarcina sa.

În aceste condiții, pârâtul nu poate invoca propria neexecutare a obligației de plată a expertizei drept temei pentru contestarea cuantumului prejudiciului stabilit prin raportul de evaluare prezentat de reclamant.

Totodată, conduita procesuală a pârâtului urmează a fi apreciată prin prisma art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, potrivit căruia participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Exercitarea repetată a dreptului de a solicita expertiza, în condițiile în care cheltuielile aferente acesteia nu au fost achitate și expertiza nu a putut fi realizată, nu poate conduce la tergiversarea examinării cauzei și nici la înlăturarea valorii probante a celorlalte probe administrate.

Prin urmare, instanța reține că, pârâtul nu a prezentat alte probe pertinente și concludente care să combată valoarea prejudiciului stabilită prin raportul de evaluare a pagubei întocmit de „Exauto-Plus”, iar imposibilitatea efectuării expertizei judiciare se datorează conduitei procesuale a pârâtului.

În consecință, instanța apreciază raportul de evaluare prezentat de reclamant în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză și îl consideră suficient pentru stabilirea cuantumului prejudiciului material în sumă de 11 105,12 lei.

Cerința reclamantului privind încasarea din contul pârâtului a sumei de 1376,93 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada de 01.10.2020 – 01.01.2022, instanța consideră necesar de a o admite, din următoarele considerente.

Potrivit art. 861 alin. (1) Cod civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea obligației, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând.

Conform art. 942 alin. (1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul este îndreptățit să pretindă dobândă de întârziere pentru suma respectivă, începând cu data imediat următoare scadenței și până la data efectuării plății. Totodată, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rata dobânzii de întârziere se determină în condițiile prevăzute de lege.

În speță, obligația pârâtului de a repara prejudiciul material cauzat automobilului reclamantului rezultă din raporturile contractuale existente între părți, precum și din faptul deteriorării bunului transmis în locațiune. Or, odată stabilită obligația pârâtului de a repara prejudiciul cauzat, acesta era ținut să execute obligația în mod corespunzător și cu bună-credință.

În acest sens, instanța reține prevederile art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, potrivit cărora temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Instanța apreciază că stabilirea datei de la care urmează a fi calculată dobânda de întârziere, respectiv 01.10.2020, este justificată prin circumstanțele concrete ale cauzei și natura obligației asumate de pârât.

Or, prejudiciul material a fost cauzat automobilului închiriat la data de 30.09.2020, în aceeași zi în care pârâtului i-a fost transmis mijlocul de transport în posesie și folosință temporară.

Tot în aceeași zi, automobilul a fost restituit reclamantului cu deteriorările consemnate în procesul-verbal cu privire la constatarea faptelor privind refuzul locatarului de a semna.

Prin urmare, la momentul restituirii automobilului, pârâtul cunoștea atât faptul producerii deteriorărilor, cât și faptul că acestea au survenit în perioada în care mijlocul de transport s-a aflat în posesia și folosința sa. Respectiv, anume la 01.10.2020, s-a născut obligația pârâtului de a suporta consecințele prejudiciului cauzat.

Instanța reține că, în conformitate cu principiul executării cu bună-credință a obligațiilor, consacrat de art. 858 alin. (2) Cod civil, debitorul urmează să-și execute obligația nu doar în modul corespunzător, ci și în momentul în care aceasta trebuie executată. În speță, un comportament conform principiului bunei-credințe presupunea ca pârâtul, cunoscând faptul că automobilul a fost deteriorat în perioada în care s-a aflat în folosința sa, să întreprindă de îndată măsuri pentru repararea prejudiciului cauzat, fără a aștepta ca reclamantul să îl someze în acest sens.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 25 ianuarie 2021, reprezentantul reclamantului a expediat în adresa pârâtului o notificare prin care acesta a fost informat despre existența și cuantumul prejudiciului material cauzat automobilului, în sumă de 11105,12 lei (f.d. 34).

Potrivit avizului de recepție, notificarea respectivă a fost recepționată de către pârâtul Mazur Ion la data de 02 februarie 2021 (f.d. 35), fapt ce confirmă că pârâtul a fost informat în mod corespunzător despre pretențiile reclamantului și despre cuantumul prejudiciului solicitat spre reparare.

Ulterior, între părți a avut loc un schimb de corespondență, în cadrul căruia pârâtul și-a exprimat dezacordul față de cuantumul prejudiciului pretins, iar reclamantul, la rândul său, l-a informat despre intenția de a se adresa instanței de judecată în vederea recuperării prejudiciului (f.d. 36-41).

Instanța constată că, deși pârâtul a fost informat despre existența obligației de reparare a prejudiciului și despre cuantumul acestuia, acesta nu a procedat la achitarea benevolă a sumei pretinse și nici nu a întreprins acțiuni efective în vederea executării obligației. Dezacordul

pârâtului cu privire la cuantumul prejudiciului nu echivalează cu executarea obligației și nu înlătură, prin el însuși, efectele neexecutării acesteia.

Totodată, instanța reține că pârâtului i-a fost oferită posibilitatea soluționării litigiului pe cale amiabilă, însă acesta nu a dat curs solicitărilor reclamantului.

Prin urmare, instanța constată existența unei întârzieri în executarea obligației pecuniare de reparare a prejudiciului, ceea ce determină nașterea dreptului creditorului de a pretinde dobânda de întârziere, ca efect al neexecutării la timp a obligației.

Instanța apreciază că, în speță, nu au fost prezentate probe care să demonstreze existența unor circumstanțe de natură să exonereze pârâtul de răspunderea pentru întârzierea executării obligației pecuniare. Dimpotrivă, materialele cauzei confirmă că pârâtul a cunoscut despre pretențiile reclamantului, a fost informat despre cuantumul prejudiciului și despre necesitatea soluționării obligației, însă nu a achitat suma datorată.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului.

În ceea ce privește cuantumul dobânzii solicitate, instanța reține că reclamantul a prezentat calculul dobânzii de întârziere pentru perioada 01.10.2020 – 01.01.2022, potrivit căruia valoarea acesteia constituie 1376,93 lei (f.d. 42).

Instanța, verificând pretenția formulată sub aspectul existenței temeiului juridic și al cuantumului solicitat, constată că reclamantul pretinde dobânda de întârziere ca o consecință a neexecutării de către pârât a obligației de reparare a prejudiciului material. Or, atât timp cât obligația pecuniară nu a fost executată, creditorul este îndreptățit să solicite repararea consecințelor produse prin întârzierea executării acesteia, în condițiile art. 942 Cod civil.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere este întemeiată, iar suma de 1376,93 lei, calculată pentru perioada 01.10.2020 – 01.01.2022, urmează a fi încasată de la pârâtul Mazur Ion în beneficiul reclamantului SRL „Legalbooking”.

Cu referire la solicitarea privind încasarea sumei de 300 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea evaluării prejudiciului material, cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat, cheltuielile de asistență juridică, judecătorul reține următoarele.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 90 lit. a) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 3 lit. a) al Legii taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023, se impune taxă de stat pentru cererile de chemare în judecată, cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, cererile de apel, cererile de recurs și alte cereri prevăzute în anexa nr.1, cererile de

contestare a actelor și acțiunilor executorului judecătoresc, precum și pentru cererile de eliberare de către instanța de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente, conform anexei nr.1.

Având în vedere admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de „Legalbooking" SRL împotriva lui Mazur Ion cu privire la încasarea prejudiciului material și a dobânzii de întârziere, instanța consideră întemeiată și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant.

Astfel, din contul pârâtului Mazur Ion urmează a fi încasată în beneficiul „Legalbooking" SRL suma de 300 lei, achitată către SRL „EXPERTAUTO-PLUS" pentru examinarea automobilului și stabilirea cuantumului prejudiciului cauzat, fapt confirmat prin copia facturii anexate la materialele cauzei (f.d. 33).

Totodată, instanța va dispune încasarea din contul pârâtului Mazur Ion în beneficiul reclamantului a sumei de 383,46 lei, reprezentând taxa de stat achitată de „Legalbooking" SRL la depunerea cererii de chemare în judecată (f.d. 4-5).

Prin urmare, cheltuielile de judecată suportate de reclamant și confirmate prin actele cauzei urmează a fi compensate de către pârât, în condițiile legii.

În conformitate cu art.1 al Legii cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Astfel, acordarea asistenţei juridice, nu este activitate de întreprinzător şi se efectuează de avocat, care are licenţă care î-i acordă dreptul de a practica avocatura, a acorda asistenţă juridică şi a încheia contracte de asistenţă juridică.

Conform art. art.60, 63 ale Legii cu privire la avocatură, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern. Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Potrivit art. 80 alin. (7) Cod de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat şi certificat de avocat.

Astfel, judecătorul reţine că avocatul Palamari Aliona a participat la examinarea pricinii în baza mandatului, eliberat de către Cabinetul avocatului (f.d.2), reprezentând interesele reclamantului, ultimul este avocat, are licenţă de acordare a asistenţei juridice, eliberată conform prevederilor Legii cu privire la avocatură.

Reieşind din prevederile art. 90 lit. (i) Cod de procedură civilă, din cheltuieli de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În confirmarea achitării plăţii avocatului au fost prezentate bonurile de plată din 09.08.2022 în mărime de 5000 lei (f.d.44), raportul privind volumul de lucru efectuat (f.d.43), factura fiscală din 24.06.2026 în sumă de 3000 lei (f.d.175, 176), precum și raportul privind volumul de lucru efectuat (f.d.177).

Potrivit recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, la determinarea cuantumului compensației acordate, judecătorul, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont și de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță.

Astfel, instanța va admite şi cerinţa reclamantului privind încasarea sumei achitate pentru asistenţa juridică acordată de către avocatul Palamri Aliona în mărime de 8000 lei, considerând-o reală, rezonabilă, corespunzătoare prevederilor normei menționate, având în vedere complexitatea și caracterul acțiunii supusă judecății, durata examinării pricinii civile.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură, instanța concluzionează că, acţiunea depusă de SRL„Legalbooking” împotriva lui Mazur Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată, este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241, 255 Cod de procedură civilă al Republici Moldova, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de „Legalbooking” SRL împotriva lui Mazur Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere precum și compensarea cheltuielilor de judecată, integral.

Se încasează de la Mazur Ion în beneficiul „Legalbooking” SRL idno ***** suma de ***11105,12 (unsprezece mii una sută cinci,12) lei*** cu titlu de prejudiciul material cauzat automobilului închiriat în baza contractului de locațiune din 30.09.2020, suma de ***1376,93 (una mie trei sute șaptezeci și șase,93) lei*** cu titlu de dobânda de întârziere calculată pentru perioada de 01.10.2020 – 01.01.2022, suma de ***300 (trei sute,00) lei*** cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea evaluării prejudiciului material, suma de ***383,46 (trei sute optzeci și trei,46) lei*** cu titlu de taxa de stat, suma de ***8000 (opt mii,00) lei*** cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, aceștia vor solicita în mod expres acest lucru sau vor depune cerere de apel.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

copia corespunde originalului
judecătorul ***Olga Boțan***